Anul III — Orăștie, 28 Iunie v. (10 Iulie n.) 1897 — Nr. 27

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:
Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscripte nu sĕ înapoiază. — Scrisori nefrancate nu se primesc.
Abonamentele sĕ plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:
Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA
Institutului tipografic „Minerva“ în Orăștie.

INSERȚIUNILE:
Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară 4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sûnt a se trimite la adresa: „Minerva“ institut tipografic în Orăștie (Szászváros).

Lupta neamurilor.

In împĕrăția noastră, locuită de popoare așa deosebite, până nu se va face dreptate deplină tuturor neamurilor, lăsându-le sĕ trăiască fiecare ca ființă de sine, unită cu celelalte numai întru susținerea vetrei obștești, — pace nu va fi!

S'a încercat prin vremuri nainte, ca Impĕrăția întreagă sĕ fie ocărmuită de un singur popor ca stăpân (Neamțul), popor care încolo nu are frate ori rudă între celelalte ale împĕrăției și ca atare n'o sĕ prindă slăbiciune pentru unul, ci față de toți de-opotrivă are sĕ fie drept de — nedrept! Celelalte neamuri sĕ fie tractate ca supuse, ascultătoare de graiurile «stăpânului».

Dar' ... n'a mers!

Atunci a ales «stăpânul» dintre supușii șei, pe încă unul, pe cel în mai bun loc așezat de-a te rĕzima de el, (Ungurul) și care nici el n'are frați între asupriții din casă, și 'l-a pus alături de sine, ca doar' așa proptindu-se în umeri, sĕ poată sta sus în mijlocul celorlalți și peste ei!

Și sĕ dovedește că — nu merge!

Popoarele rĕmase în asuprire, și-au încordat și își încoardă toate puterile a sĕ ridica și ele sus și a face ca cei-ce stau cu picioarele pe umerii lor, sĕ cadă pe pămĕnt și sĕ fie și ei numai cât ele!

De aceea aceia acum sĕ încearcă sĕ mai iee dară pe unul în șea, pe cel mai tare între «micii» lărmuitori (Cehii).

Cu acesta însĕ lucrul nu merge așa neted. El mai are frați și rude, pe Slavi pe toți și în toate unghiurile în împĕrăție! Și frații ĕștia vĕzĕnd că dacă te pui cu puteri bune, sau că te urci și tu sus, sau că tragi jos și pe cei de sus, — prind curagiu, și tocmai cu ajutorul fratelui ajuns la ceva mai bine, mai la lărgămĕnt, vor sĕ dee și ei zor, sĕ li-se facă și lor lărgămĕnt!

Și numai voinici sĕ fie, că li-se va face!

E vorbă anume, că deputații (și sûnt mulți la olaltă) Cehilor, Polonilor și Slovenilor din dieta Austriacă, s'au învoit sĕ scoată în Viena împreună o foaie mare în limba nemțească, care foaie sĕ îmbrățișeze lupta pentru drepturi a tuturor Slavilor din Austria. Mai mult! Ea sĕ-'și întindă glasul ocrotitor și asupra Slavilor din Ungaria!

Ungurii nostri firește au făcut o gură ca și cum ar fi mușcat din un mĕr pădureț, când au auzit de asta.

Noi Românii n'avem cuvinte de-a ne speria de acest lucru. Cu cât singuraticele neamuri, căutându-ne puncte de apropiere, fie rudenia de sânge, fie rudenia de... suferință, ne vom aduna mai multe la un loc, și mână în mână vom merge, cu atât mai curĕnd va bate și oara mântuirii noastre naționale, azi în chip așa descreerat călcată în picioare de puternicii încăpățînați ai zilei.

Știri politice.

In legătură cu cele înșitate în articolul nostru din fruntea foii, nu e fără interes sĕ mai spunem că ministrul președinte Badeni, are gândul sĕ concheme la o conferență, la sfat, pe fruntașii poporul german și ceh din Bohemia, spre a încerea o împăcare între ei în pricina ce s'a iscat pentru ordonanțele de egală îndreptățire a limbilor, ordonanțe ce au ridicat furtuna din dietă de-a trebuit sĕ fie închisă.

Conchemarea, spun foile cehe, sĕ face la dorința M. Sale Impĕratului, care ține că e neapĕrat de lipsă o împăcare! Dar în sfat va fi vorbă și despre aceea, că ce fel de *legi* și cum întocmite, ar trebui sĕ se ducă, *prin cari sĕ se iee în apărare naționalitățile în minoritate* (popoarele mai mici, și pentru asta strivite de cele mai mari) *din Impĕrăție?*

Întrevederi peste întrevederi!

Abia s'a liniștit sgomotul mărețelor sĕrbări ale României în onoarea M. S. Impĕratului nostru când cu visita la București, apoi a marilor manifestări a Franciei pentru Țarul Rusesc când cu visita la Paris, a Regelui Sĕrbiei la București, etc. și acum altele după ele!

Felix Faure, președintele republicei fraceze, e hotărît că merge sĕ întoarcă visita Țarului la Petersburg. Dieta franceză 'i-a și votat 500,000 franci ca cheltuieli de drum! Țarul 'i-a scris de curĕnd o epistolă anume, în care îi zice: «Sĕmțĕmintele mele pentru Francia și pentru d-voastră, scumpul meu președinte, vĕ sûnt foarte cunoscute pentru-ca sĕ vĕ mai puteți îndoi o clipă de însuflețirea cu care Rusia va primi visita d-voastră». Asta un fel de desmințire a faimelor că Rusia s'ar fi îndepărtat de Francia, apropiindu-se doar' chiar de Germania, dușmana Franciei.

Vilhelm II Impĕratul Germaniei, va merge chiar naintea președintelui Faure, sĕ facă Țarului la Petersburg visită. Planul însuși a călĕtoriei Impĕratului Germaniei și a primirii lui, e pe scurt următorul: In 7 August n. va sosi la Peterhof, unde sĕ va da un prânz în onoarea Lui, în 8 August la St.-Petersburg unde vor visita mormintele Țarilor, în 9 Aug. vor fi adevĕrate parade în Krasnoje Selo, în 10 tot acolo mare revistă militară și manevre de cavalerie, în 11 la ameazi plecare înapoi. Mama Țarului are de gând sĕ dee și ea un prânz deosebit în onoarea părechii împĕrătești germâne.

Ferdinand, prințul Bulgariei e și el cu toiagul de drum în mână. In 6 Iunie el a fost la Paris și a făcut o visită președintelui Republicei (bagseamă sĕ lase prin el ceva vorbă unchișului din sus, dela Petersburg). După întoarcere în curĕnd el va merge sĕ facă visită Regelui Carol la București. Dela visita asta din urmă sĕ nădăjduește sĕ aibă înrîurire întru îmbunătățirea stărilor de vecinătate și prietinie între Bulgaria și România, stări ce începusĕră în timpul mai nou sĕ pună pe gânduri pe oameni.

Potop la Galați.

Unul dintre cele mai înfiorătoare potopuri de apă au căzut peste însĕmnatul oraș român Galații, în România.

Așezat în loc foarte priincios pentru nagațiune (umblare cu corăbii pe apă), la gurile Dunării, Galații sûnt cel mai însĕmpat *„port“* (stație pentru încărcare și descărcare de corăbii), al României.

Furtunile și povoaiele cu ploi ce la noi au bântuit sĕptĕmâni întregi și au făcut atâtea pagube, au trecut acum asupra României și apoi toate apele și la noi și de acolo adunându-se, la Galați au ajuns sĕ umfle Dunărea cât sĕ se revarse peste țĕrmi și sĕ provoace sĕptĕmâna trecută, o nennrocire din cele mai înfiorătoare pentru numitul oraș.

«*Drapelul*«, mare ziar din București, descrie cu data de 4 Iulie n. nenorocirea în chipul următor:

După cum am prevĕzut în ultima telegramă, azi s'au prăbușit peste *700* case în regiunea inundată din stradele Ceres, Dogăriei, Piața Moruzi, Magaziilor, Banului, Șalupei, Nouă, Grivița, Dacia, Vasile Lupu, etc.

De-asupra apei nu vezi plutind de cât obiecte casnice, bucăți de mobile sfărîmate, doniți, albii, cotețe de porumbei.

Mulți dintre locuitori cari 'și-au pus parte din lucruri în podurile caselor, acum zac sfărîmate sub ape și dărîmături. Pe casele mai rezistente, femei și bărbați stau cocoțați de pază ca jefuitorii sĕ nu le fure lucrurile din podurile caselor. Administrația, față cu necontenitele prăbușiri, a somat pe toți locuitorii sĕ părăsească coperișurile, spre a se evita nenorocici.

Unii improvizaseră pe coperișuri colibe, unde stăteau cu femeile și copii, ear' hrana și-o procurau cu plute făcute din câteva scânduri.

Un numĕr de vre-o 300 bărci cară necontenit bagaje din podurile caselor și transpoartă victimile. Pagubele sûnt de nedescris și miseria la culme.

La Arssenalul flotilei de curĕnd construit din causa apelor s'a prăbușit un zid pe o întindere peste 50 metri de lângă întrare, Cantități enorme de cherestea de la fabrica Goetz plutește prin diferite cartiere.

Apele au trecut peste felinarele cu gaz acrian din cuartierul inundat.

Sûnt temeri ca valurile Dunării sĕ nu treacă peste digul orașului, care e de-asupra nivelului Dunării numai cu vre-o 20—30 cm.

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI“

Cântec vechiu.

Un cântec vechiu trece prin lume
Din vremi atât de 'ndepărtate —
Dar' tu-i auzi ori când de nume
Dela colibi pân' la palate. —

Azi tinĕr plin de doruri scumpe
Și mâne trist, cu crețe 'n tață —
Cunoști tu-această melodie?
Ea sĕ numește: a ta viață...

Traian.

Steaua magilor.

(După Francois Coppee)

I

Când într'o iarnă friguroasă
Trecu o stea pe'ntinsul cer,
Păstorii îi luară urma,
Privind-o cum fugea 'n eter.

Mai mulți din ei lăsară mieii
Și caprele, și tot ce-aveau.
Își ziseră 'ntr'un glas: »Sĕ mergem!. «
Și steaua mîndră-o urmăreau.

Dar' alții, mai cu «prevedere»,
Rĕmaseră la turma lor,
Rîzînd de cei plecați pe drumuri,
Ce nu știau nici ei ce vor.

Când cei pribegi veniră-acasă,
Spunând, mirați, cum steaua lor
I-a dus în staul, ca sĕ vadă
Copilul sfînt, Mântuitor,

Găsiră turma lor prădată
De ceata unor groaznici hoți,
Ce le furaseră avutul
Și-i sărăciseră pe toți.

— Mai bine vă păzeați căminul!
Îi rîseră cu toți, în cor:
Mai bine,... de cât sĕ vă țineți
In urma stelelor ce sbor.

Dar' dâușii nu se întristară;
Zîmbiră celor ce-i rîdeau,
Și'n loc sĕ ceară, ei de milă
Dădură și ce mai aveau.

Crezând în steaua minunată,
Ce-o urmăriseră cântând,
Plăteau ori cărui rău cu bine,
O zi mai bună așteptând·

Iar' cei bogați, urau păstorii
Înțelepțiți ca prin mister,
Ce-aveau în ochii lor albastri
Ceva din steaua de pe cer...

II

Ca'n mitul creștinesc, de care
Pământul azi nu mai e demn,
Un astru-al binelui apare
Pe ceruri, — și ne face semn.

Acela ce-i urmează calea,
Increzător în ideal,
Desmoștenit de toți pe lume,
L'așteaptă un sfârșit fatal.

Silit sĕ ocolească jugul,
Ce'ntrezărește peste tot,
O sĕ se lupte cu morala,
Ce i-o declamă vr'un netot,

Il va mușca pedanteria
Vr'unui scăpat din balamuc,
Sau sfaturile ce'și permite
Să-i dea ori care eunuc.

Va arunca mărgăritare
In cocina cu porci murdari,
Făcându-l prost toți dobitocii,
Și hoț, tâlharii cei mai mari.

Și va vedea 'nsfârșit pe-aceștia
Tronând de-asupra tuturor,
Știind voința lui mai tare,
Și totuși sub piciorul lor...

Artiste, iată ce te-așteaptă!
Călăuzit și tu de-o stea,
Ca'n Evanghelie păstorii,
Te du, în zare, după ea.

Fugind de tămâiații zilei,
Te du, curat ca un cristal,
Spre frumseța ce-ai visat-o,
Spre Betleemul ideal.

Și dacă 'n fundu-unei prăpastii
Dușmanii te-or precipita,
Mori cu surisul blând pe buze,
Cu ochii 'ntorși spre steaua ta...

Radu D. Rosetti.

Cât de lungă sĕ fie ziua, tot vine noaptea.

E lungă și grea ziua de lucru! Vêntul îngheață membrele muncitorului care ține coarnele plugului; soarele arde fața secerătorului care cu secera culcă între brazde grâul copt; lucrătorul din orașe care mânuiește cu greutate ciocanul, sau hamalul care duce greutăți mari; biata cusătorească care coasĕ de dimineața până seara, toți iarna ca și vara, numĕră ceasurile care se scurg, și repetă în fundul inimei:

E lungă și grea ziua de lucru!

Cuvênt de rĕmas bun.

Dl *Gustav Augustini,* de naționolitate Slovac, care a petrecut timp mai îndelungat între Români și anume în București, de unde a fost adus în Sibiiu ca membru intern în redacțiunea «Tribunei» că sĕ informeze bine publicul român despre miscarea naționalităților slave din țară și a Slavilor peste tot, — după-ce vre-o 5 ani a muncit cu un zel într'adevĕr desinteresat, sincer și însuflețit pentru ziarul seu și pentru causa apăsatelor neamuri nemaghiare din patria noastră, părăsind săptĕmâna trecută Sibiiul, a adresat publicului român următorul cuvênt de rĕmas bun:

Silit de împregiurări, ce nu depindeau de mine, de a părăsi locul activității mele de până acum, adresez, în momentul de a pleca, tuturor prietinilor, cunoscuților și peste tot persoanelor, cari m'au onorat cu simpatiile lor, un cordial și frățesc cuvênt de rĕmas bun.

Miseriile vieții zilnice n'au alterat întru nimic stima și iubirea, ce le am dela început pentru națiunea română; dacă le-am adus aceste două sentimente deja întărite în mine în ziua sosirii mele aci din Țeară, prin șederea mea aici, numaĭ s'au potențat și adâncit.

Deci și azi, în momentul de a părăsi Sibiiul, strig din inimă:

Trăiască poporul român!

Trăiască solidaritatea națiunilor asuprite!

Trăiască frăția româno-slovacă!

Sibiiu, 30 Iunie n. 1897.

G. Augustini.

Tot nu-'i pace.

Incheierea *„păcii"* între Turci și Greci nici azi încă nu e fapt împlinit. Stările de lucruri de acolo se aseamĕnă mult cu vreamea de de toamnă: acum soare, acum ploaie. Toată lumea nădĕjduia că pacea, în urma întrevenirii Europei, se va face cu ușurință. Pertactările sûnt însĕ de o lungime grozava, și când crezi că totul s'a sfîrșit, deodată lucrurile iau ear' o întorsătură proastă. Pare că și Turcii s'au urît de aceste «pertractări». Se spune de pildă, că Edhem-Pașa amenință că se retrage din capul trupelor din Tesalia, de oare-ce nu mai poate ține disciplina pintre soldați, cari vor ori pace ori *rĕsboiu*. De sigur că Edhem-Pașa nu face această amenințare dela sine, ci în urma vre-unui ordin mai mare venit din Constantinopol. Și dacă tratativele de pace nu se sfîrșesc mai curênd, Turcia e în stare sĕ tae nodul gordian cu — sabia! Cei 100.000 de soldați turci din Tesalia n'au de cât sĕ rupă armistițiul, sĕ se îndrumeze repede spre Atena. Nimic nu-'i poate opri în cale, căci trupele grecești sûnt prea scăzute ca numĕr și prea destrăbălate.

Dar' soarele își urmează pe cer calea strălucitoare, se urcă și se coboară, și apusul se împurpurează când se apropie... apoi piere! Rĕmas bun soare, care luminezi lucrările și oboselile copiilor oamenilor. Te salut noapte binefăcĕtoare care le aduci odihna! După tine au oftat ei când greutatea le întrecea puterile; gândul la tine 'i-a susținut și le-a dat curagiu. Știau că vei veni și suferì mai cu răbdare, greutatea care știi că se va sfîrși. Mai dă-le putere, noapte mângăitoare, tu cea mai dulce binefacere a lui Dumnezeu, pentru ca mâne reluându'și sarcina sĕ zică încrezători și plini de speranță: »Cât de lungă sĕ fie ziua, tot vine noaptea«. E lungă și grea, lupta vieței. Cine n'a cugetat astfel? Cine n'a spus aceesta? Cine n'a avut ceasuri de descuragiare? Cine n'a căutat cu priviri nemângăiate sĕ pĕtrundă în tainele viitorului? Cine, uneori, n'a crezut că din prăpastia de durere în care cade nu se va mai ridica?

Și totuși toate trec, durerea ca și bucuria. La ce dar' sĕ ne mâhnim ca cei cari nu mai speră? La ce sĕ nu mai avem nădejde în viață, ca și când nu ar fi sĕ se mai sfîrșească nici odată? Sĕ ridicăm ochii către tatăl ceresc. Nu a pus el pe îngerul morții la seara vieții, cum a pus pe îngerul somnului la seara zilei?

Suferi?... Fii liniștit; suferința ta nu va ține vecînic: »cât de lungă sĕ fie ziue, tot vine noaptea.«

F. p. t. ***D-na Colomb.***

Părerile foilor
despre
Adunarea dela Orăștie.

„Telegraful Român" din Sibiiu, publicând raport despre adunarea Fondului de teatru, după-ce a descris mersul ședințelor adunării, scrie în numĕrul seu dela 29 Iunie, între altele:

«Pe cât de înălțătoare a fost partea oficială, pe atât de interesantă a fost și cea socială: banchetul, serata teatrală dansantă și nedeea.

Banchetul s'a ținut după ședința I. în otelul «Leul de aur». Au participat 100 persoane, tot alese. Mâncările alese și musica înveselitoare au fost aromate prin toasturile înălțătoare, ce le-au închinat culturei naționale d-nii: Iosif Vulcan, preș., V. Onițiu, v.-președinte, Dr. I. Mihu, Vas. Goldiș, Cor. Brediceanu, Dr. N. Șerban etc.

Când s'a sfîrșit banchetul toți ne simțiam mai mândri, toți eram în sfere înalte, mai ideale, și, cred, nu se putè sĕ fie vre-un om, în care sĕ nu deștepte o nouă vieață de a lucra și jertfi pe altarul culturei naționale. Atât de convingĕtoare, atât de temeinice și însuflețite au fost toasturile rostite.

Serata teatrală dansantă s'a ținut Duminecă seara. S'au presentat piesele: «La Turnu Măgurele» de Vas. Alexandri și «Trei doctori» localisată de d-na V. A. Vlaicu. Piesele au reușit bine. Public numĕros. Reușita servește spre onoare diletanților și în special arangiatorilor, domnii: I. Moța și P. Barițiu, spiritul acestei producțiuni.

Nedeea s'a ținut Luni după ședința II; a fost o adevĕrată petrecere poporală, la care a participat un frumos numĕr de Români: popor și inteligință. Marșul convoiului începênd dela biserica gr.-or. dealungul stradelor Orăștiei până în parcul orașului la «Casa Pușcașilor», a fost un adevĕrat mars de triumf, — marșul triumfal al celor 4000 români gata ori-când a jertfi tot posibilul pe altarul culturii naționale. Eroii nedeei au fost călușerii din Orăștie, Beriu și Romos — toți în costume naționale și cu priviri de șoim. Nedeea a durat până după 9 ore seara și a decurs în ordine exemplară.

Astfel au decurs sĕrbătorile din Orăștie, cari pot servi drept dovadă despre alipirea noastră a Românilor către cultura-ne națională. Sper, că interesul va crește zi de zi și curênd vom ajunge ținta zelosului comitet: «sĕ înălțăm un templu Thaliei române, care sĕ ne represinte marile figuri ale istoriei naționale, eroii și martirii nostri, cari 'și-au vĕrsat sângele pentru neamul lor». *Dr. P. O.*

*

Ear' *„Tribuna Poporului"* dela Arad, revenind în unul din numerii sei poporali (la 26 Iulie c.), asupra «pornirilor bune» ce sĕ vĕd ici colea din partea Românilor dornici de muncă, scrie încă despre Adunarea dela Rusalii dela Orăștie, între altele:

«De când în politică domnește aproape o tăcere mormêntală, grija mai marilor neamului nostru este îndreptată spre afacerile *culturale* și *economice.*

La *Orăștie* s'au dat dovezi, că deși asupriți peste mĕsură, Românii din toate părțile pun umĕrul, pentru a aduna bani și limbei românești altar mândru sĕ-'i ridice: *teatru național român!* Ear' înălțător a fost la Orăștie îndeosebi faptul, că *țeranii români* au luat și ei cu miile parte la sĕrbări! S'a sdrobit astfel neadevĕrul îndrăsneț, scris chiar Dumineca trecută în foaia ungurească «A hét», *unde tocmai despre țeranii români din comitatul Hunedoarei se scria, că ei n'au nici o tragere de inimă pentru cele-ce sĕvĕrșesc cărturarii și că noi am fi niște comandanți fără... armată.* Trăiască numai Ungurii în credința aceasta... Cu atât mai amară le va fi deșteptarea».

Chestiuni școlare.

Ducerea la bun sfîrșĭ a trebuințelor celor mai arzĕtoare a poporului nostru, sûnt încredințate *școalei.* Dacă avem noi Românii lipse arzĕtoare de ceva, apoi cea mai mare lipsă o avem de școale bune, de învĕțători buni!

Pentru a rĕspunde acestei lipse mult simțite, lucrează puținele noastre institute pedagogice cu zel laudabil, ear' roadele se pot vedea an de an, dând poporului învĕțători bine pregătiți.

Poporul e dator dară spre binele seu a-'l primi pe învĕțătorul cu căldura cuvenită, dându-'i tot spriginul moral și material, pentru-ca acesta cât mai cu înlesnire sĕ-'și poată împlini greaua chemare.

De veacuri însĕ e nepregătit poporul nostru pentru atari jertfe, cari altfel sûnt condiții pentru întrarea lui în șirul națiunilor culte, și el în mare parte numaĭ silit a făcut învĕțătorului plata ce 'i-a cerut-o statul prin lege.

Acum însĕ, când tot după aceeași lege și cu învoirea conducĕtorilor nostri bisericești, sĕ cere creșterea plăților prin adausele cuincuenali, poporul nostru se arată neaplecat și cârtește în contra autorităților bisericești, sub cuvênt de sĕrăcie.

A cârtit însĕ poporul nostru totdeauna, când vorba a fost sĕ plătească pe învĕțătorul sĕu. A cârtit mai ales zicênd, că și așa e îngreuiat cu sarcinile publice ale statului, lucru altfel adevĕrat, dar' cu toate acestea îngreunarea ce i-s'a făcut prin mai bună plătire a învĕțătorului seu, nu 'i-a fost și nu-'i va fi nici când spre pagubă.

Aceasta o poate vedè ori-cine, privind resultatul ce arată învĕțătorii nostrii an de an, cari învĕțători și mai ales cei mai tineri, dacă ar avea spriginul recerut, ar dovedi cu prisosință netemeinicia temerii poporului. Ear' adevĕrul acestei vorbe îl recunosc și cei puși în fruntea afacerilor noastre bisericești-școlare, cari fiind pe deplin mulțumiți, cu fală scriu că avem «Invĕțători harnici», cari «își dovedesc succesul muncei lor, arată frumoase resultate din toate obiectele de învĕțămênt«.... și «cetind aceste rapoarte rĕmâi plăcut atins, îți fac impresia că ai asistat la o avêntată sĕrbare națională, la o zi de îmbelșugat sĕceriș». (Tel. Rom. Nr. 62 a. c.)

Chemarea învĕțătorului însĕ în fața nepriceperii poporului și mai ales în fața relei voințe a unor pretinși inteligenți, devine zilnic tot mai îngreuiată.

Dar' ne mângăie împregiurarea, că pe lângă scăderile ce are poporul nostru, nu e lipsit de multe aplecări bune, între cari și aplecarea de a crede celor-ce cu pilde vii sĕ apropie de el, ear' învĕțăturile din inimă eșite, la inimă îi străbat!

Datori sûntem dar' în interesul nostru și al posterității, a ne folosi de aceste nobile însușiri în direcția de a-'l întări pe poporul nostru spre bine, arĕtându-'i pagubele nereparabile, ce ar urma din negligarea sorții învĕțătorului seu.

Sĕ-'l dedăm pe poporul notru la ceea-ce nici cand n'a fost dedat: la *jertfe cât mai mari în direcțiunea cultivării sale proprii.*

Din *acest* punct de vedere privită chestiunea nu sûnt de părere, că bine se face de unii din învĕțători când venindu-le rêndul cuincuenalelor, sĕ declară «mulțumiți» și cu «minimul», și abzic de adause.

Poporul trebue deprins și el la jertfă de bunăvoe pentru ale sale sfinte așezăminte, cum «jertfește» de silă pentru multe netrebuințe de-ale statului, ear' cel-ce ar avea prisosuri prin adausuri, dee altfel de pilde bune, că la multe va putè ajuta cu eventualul seu prisos.

Sĕ întoarcem moneda și de o parte și pe alta, și privind la una, se nu uităm pe ceealaltă.

Un corespondent.

EXAMENE

Examenele de vară din anul acesta la școala noastră capitală gr.-or. română din ***Orăștie*** s'au ținut în 21 și 22 Iunie st. v. a. c. după programul publicat la têmpul seu în «Revista Orăștiei».

Au participat la examene părinții elevilor, unii domni și doamne dintre inteligința noastră din loc și străină, unii confrați de-ai nostri din comunele vecine și alte tracturi, și unii, dar' numaĭ unii membri ai comitetului parochial gr.-or. din loc.

Examenele le-a condus Preaonoratul Domn protopresbiter-administrator *Sergiu Medean,* care cu ocasiunea încheerii anului școlastic în presența tuturor celor de față, 'și-a exprimat deplina sa mulțumire, pentru sporul ce 'l-a aflat întrupat în anul acesta școlastic din toate ramurile de învĕțămênt în elevii și elevele școalei.

S'au împărțit peste tot 49 premii, donate de comitetul parochial, și anume la băieții și băietele cu calculul general foarte bun și la cei cari au excelat din lucrul manual, în cântări și în gimnastică.

Ar fi de dorit, ca aceste examene sĕ se țină mai de têmpuriu, ca astfel sĕ fie scutit atât publicul participant, cât și mai vîrtos elevii și elevele de căldura aceea înădușitoare și producĕtoare de oboseală, ce sĕ desvoaltă totdeauna la astfel de ocasiuni, din lipsa de sală destul de spațioasă.

După exhauriarea programului directorul școalei, mulțumind Preaonoratului Domn protopresbiter administrator Sergiu Medean, pentru înțĕleapta conducere a examenelor, mulțumind comitetului parochial pentru părintească îngrijire de școală și pentru premiile donate spre scopul mai sus atins, mulțumind publicului participant pentru viul interes, dovedit prin participare la examene, față de înaintarea școalei, mulțumind învĕțătorilor pentru conlucrarea armonică la realisarea sarcinilor obligate și îndemnând pe elevi a nu-'și uita de carte peste lunile de vară, declară anul școlar 1896/7 de încheiat, ear' noi ne-am depărtat, ducênd cu noi impresiuni plăcute dela aceste examene.

*

Examanul școalei din ***Deva*** a reușit *foarte bine.* Invĕțătorul *Toma Roșu,* ca și cu corul nostru, își face conștiențios datorința. Elevi 58. A fost de față protoprestiterul administrator *Avram P. Pĕcurariu,* părintele *George Nicoară,* ca director școlar, dl *Ioan Moțiu,* presidentul comitetului parochial și întreg comitetul cu secretarul seu *August A. Nicoară,* numĕroși părinți și rudenii de ai copiilor. O parte a inteliginții și de astă-dată — a lipsit. De ce? Rĕspunsurile băieților nu lasă nimic de dorit, ordinea, disciplina și curățenia au făcut un spor îmbucurător față cu anul trecut. Dl *Ioan Moțiu* și *Nicoară* s'au îngrijit de premii, utensilii școlare, cărți folositoare și de ale mâncării. Lipsa unui local mai corĕspunzĕtor și a unei *învĕțătorese,* sĕ simte de mulți ani. Ar fi bine ca fetele sĕ învețe ceva lucru de mână și cusut pentru casă, ca sĕ crească mame deștepte și harnice. Noul comitet, sperăm, că va îngriji și de aceste.

*

In 18 a l. c. s'a dat examenul la *școala comunală de fete* din ***Hațeg*** în presența unui frumos numĕr de inteligință și popor.

Școala aceasta, vețuind de 25 de ani totdeauna a fost la culmea chemării.

Despre ideea de «desființarea» acestei școli s'a scris în ziare anul trecut, când esistința ei sĕ părea sguduită din temelii; dar' bărbații de inimă vĕzêndu-'și atăcat tesaurul lor cel mai scump, au purtat lupta și triumfând au asigurat din nou existința ei.

Lupta s'a terminat cu întregirea postului de învĕțătoare prin alegerea d-nei Eugenia Pop (azi soția învĕțătorului N. Sânzian), în Februar a. c.

In 18 Iunie mulțime de domni și dame înaintau către școala de fete sĕ vadă că învĕțătoarea lor în timp de trei luni ce a făcut?

Cu drag ne-am convins despre sporul arĕtat. Lucrurile de mână au pus coroana.

Succesul obținut în singuraticile obiecte de învĕțămênt cu 34 copile, a fost enunțat prin președintele A. Bĕrsan, în fața publicului, că în trei luni de zile d-na învĕțătoare a arĕtat sporul ce sĕ recere într'un an întreg! Bucurându-ne despre aceasta o vestim și publicului mare. *Un participant.*

*

La 2 Iunie st. v. a. c. a doua zi de Rusalii, s'a ținut examenul cu școlarii dela școala noastră conf. rom. gr.-or. din ***Hondol.***

Invĕțător dl *Alexandru Iovan.*

Sala școalei era frumos împodobită cu ramuri verzi de stejar, cununi și flori și cu inscripții: «Lăsați pruncii sĕ vină la mine etc.» și «Bine ați venit». Sala școalei îndesuită de public, inteligință și oameni de rênd. La 3 ore a venit P. O. D. Vasile Pipoș, protopop. Erau peste 50 școlari de față. S'a început cu examenul din religiune. După el a urmat o declamare a unui școlar și s'a cântat o cântare religioasă de către toți școlarii. Și așa mai departe s'a urmat examinarea din toate obiectele de învĕțămênt, pintre care, totdeauna sĕ declama și cânta câte vre-o poesie.

Atât din cetit cât și din gramatică și din socoteală, geografie, istoria patriei și celelalte, rĕspunsurile erau bune.

Ca de încheierea examenului s'a ținut o cuvêntare de către un școlar, carele a mul-

ţămit frumos d-lui protopop, membrilor din comitet, părinților și publicului ce a venit la examen. După aceasta a cuvêntat dl protopop Vasile Pipoș frumos către părinți și școlari, îndemnând pe părinți ca și pe viitor sĕ-și trimită pruncii la școală, însĕ mai regulat ca acum și sĕ le procure cele de lipsă mai de timpuriu, ca învĕțămêntul sĕ nu sufere scădere, pe școlari i-a lăudat pentru sporul lor, și declarându-sĕ mulțămit cu examenul și mai ales cu sporul din cântările bisericești, încheie anul.

S'au premiat peste 20 școlari, parte de către dl protopop cu cărți de rugăciuni și bani, parte de către comitetul parochial la propunerea dlui capelan par. Petru Mihuțiu ca președ., cu mai multe unelte de școală — Dl preot rom. cat. din loc, a dat și d-sa ca premiu o coroană, asemenea și alți inteligenți **presenți**.

Convocare.

Despărțĕmêntul VII. Hațeg al *„Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“*, își va ținè ăstan adunarea generală, Duminecă la 18 Iulie st. n. în comuna *Sălașul-inferior*, la care sûnt cu stimă învitați a participa toți membrii din despărțĕmênt cum și alți binevoitori și sprijinitori ai culturei românești.

Programul.

1. După finirea serviciului divin, deschiderea ședinței prin președinte.
2. Constatarea membrilor presenți, înscrierea de membri noi și încasarea taxelor.
3. Raportul secretarului.
4. Raportul cassarului.
5. Eventuale disertațiuni, ce sûnt a sĕ susterne direcțiunii barem cu 24 ore înainte de adunare.
6. Alegerea alor 2 delegați la adunarea generală, care se va ținè în Mediaș.
7. Statorirea locului pentru adunarea viitoare a despărțĕmêntului.
8. Alte propuneri în cadrul statutelor și verificarea protocolului.

Hațeg, în 30 Iunie 1897.

Nicolau Nestor, director. *Dr. Suciu*, secretar.

Judecată trasă de pĕr

Parochul din Zlatna, părintele Emmanuel Beșa, la 18/30 Iunie 1897 de nou a avut pertractare finală în causa unui ospĕț din Poiana Sibiiului. Și de astă-dată a fost osîndit la o pedeapsă de 25 fl. v. a.

Casul s'a întêmplat astfel:

Fruntașul poenar Ioan Vlad, președinte al comitetului parochial și viceprimar comunal, om vrednic și român adevĕrat, la începutul lui Octomvrie 1894, își însoară pe feciorul seu mai mare Ioan.

A fost învitat la ospĕț și directorul școalelor de atunci E. Beșa. Inteligința era în o odae separată 5—7 familii. Așa după-ce mai mulți ținuse obicĭnuitele orații sĕ scoală și numitul director Emmanuel și anunță vornicului o oraţie pentru socrul mare. Toți ascultă, *români erau toți, și absolut nici un străin.* Sĕ laudă însușirile socrului mare cari fac cinste neamului românesc, i-sĕ urează ani mulți fericiți ca sĕ-'și poată vedea fericiți și fii fiilor sei și cu toți, își ridică păharele pentru iubitul lor Ioan Vlad.

Atât și nimic mai mult. Dar' înfiorător de spus după o jumĕtate de an oaspeții cari s'au petrecut în numita odaie sûnt trași la rĕspundere pentru *preamărirea martirilor.* Sûnt acusați vre-o 15 din ei și acusați ies notarul Ilie Pop și directorul Emmanuel Beșa. Procurorul știe. că dintre învĕțători pĕcătos este E. Beșa și că nun mare a fost Ilie Pop. Eată tradarea, eată fapta lui Iuda. După o vreme notarul ca nun mare este achitat. Învĕțătorul însĕ trebue urmărit și încă crud. Așa bietul dascăl este de nou citat la judecătoria din Miercurea de vre-o 4 ori, la cea din Abrud ca preot de vre-o 2 ori, soția ascultată în Zlatna din partea unui jude din Abrud. Sĕ pune pertactarea finală la tribunalul din Sibiiu prin 20 Martie 1897. Sĕ presintă acusatul E. Beșa și martorii, fostul seu colegă Ilie Georgescu și Ioan Sirb. Martorii sĕ încurcă, spun că n'au fost de față la vorbire și nu știu pentru cine a vorbit, fără au dedus că pentru *„martiri“*. Dar' în loc ca martorii sĕ fie duși la rĕcoare pentru jurĕmênt fals, acusatului îi dictează o pedeapsă de 25 fl. Dar' sentința sĕ nimicește și la 18/30 Iunie sĕ ține o nouă pertractare. Acusatul spune adevĕrul, adecă că n'a ridicat nici un toast pentru martiri fără a urat socrului mare ca la ospețe. Aceasta o spusese și cei 8—12 martori ascultați. Martorul *Adam Micu* un om strîmt la vederi, mare la patimi și mic la suflet, spune că el numai atâta știe că părintele în oraţia sa a *preamărit* pe martiri. Ceialalți îi urmează puțin șovăind ca omul ce nu știe ce spune, tribunalul aduce sentința: *E. Beșa vinovat, pedeapsă în bani 25 fl.*

Românilor judecați faptul cu severitate și pe cei nevrednici de falnicul nostru nume — *socotitii perduți.*

Adevĕrul.

Români la meserii.

Sûntem veseli când putem sĕ arĕtăm vreun spor în privința îmbrățișerii meseriilor din partea tinerilor români, și mai ales când putem vesti că ei nu numai le îmbrățișează dar' sĕ și silesc sĕ învețe bine, ca buni măestri se easă dintr'ênșii, cât noi sĕ avem plăcerea de a putea comanda cele ce ne trebuesc la măestri *români*, cări sĕ ne lucreze tot așa de bine ca cei strĕini, învechiți și înaintați în măestria lor.

Duminecă în 15/27 Iunie s'a ținut examenele cu elevii școalei industriale din loc, ucenicii de toate naționalitățile, dela feluriții măestri din Orăștie.

Succesul examenului a fost mulțumitor peste tot·

In o sală a școalei era arangeată o exposiție a lucrurilor pe care elevii le-au pregătit si pus spre vederea publicului, ca dovadă a dibăciei lor. Erau multe lucruri frumoase și destul de reușite din partea lor. Au expus însĕ numai cei trecuți de un an la învĕțătură. Din lucrurile expuse, pe care era câte-o hârtioară cu numele elevului, am vĕzut că sûnt între ei mulți Români, și anume de cei harnici, cari n'au întârziat a găti câte ceva, și a expune Din 163 elevi, au expus 53.

Aproape toți au fost premiați, că au lucrat frumos și bine. Dintre premiați mi-am însemnat numele Românilor, și eată pe câți am aflat:

Pantofari si cizmari au expus 18 inși de toți și toți au fost premiați, și între acestia 9 au fost Români: Alexandru Domșa, Alexandru Cosma, George Bocan, Antoniu Balomiri, Ioan Trif, Artemiu Mihuț, Petru Sponor, Nicolae Lazar și Paul Dura.

Intre Ferari și *lăcătari* au fost premiați învĕțăceii Neag, Sîrb, Stirc, Besue, G. Romoșan.

Intre *cuțitari* ucenicul Cifra.

Intre *tipografi* Dămian Măniuț dela institutul »Minerva«.

Intre *rotari* Petru Mihălțan și Ioan Bian.

Intre *măsari* Iuliu Șinca. Nicolau David și I. Muntean.

Intre *cojocari* ucenicul Muntean.

Unii ni-or mai fi scăpat din vedere. Dar' și așa resultatul pentru învĕțăceii români e frumos: 22 premiați din 53, adecă aproape *jumĕtate!*

Invĕțăcelul măsar *Șinca* (din Batiz) a fost de trei ori premiat: pentru lucrurile espuse, pentru purtare bună și sirguință, etc.

Sĕ dee D-zeu sĕ inaintăm tot mai frumos și în viitor la meserii!

Învitare de abonament.

Cu 1 Iulie st. v. învităm pe toți amicii și spriginitorii singurei foi române în acest mare comitat românesc, la nou abonament pe jumĕtatea a doua a anului de față, la

„Revista Orăștiei“.

Domnilor abonați cari ne restează cu prețul pe jumĕtatea întâie, li sĕ va opri foaia la numĕrul 28.

☛ Pentru a înlesni trimeterea prețului de abonament, alăturăm la numĕrul de față mandate postale.

NOUTĂȚI

In causa drumului dela Orăștie spre Șibot a făcut în congregația de la 30 April n., întrebare dl L. Bercian. Vicișpanul a rĕspuns diplomat de tot, aruncând vina pe stat și pe D-zeu și pe Valea Vaideiului! Ci-că acela e drum *de stat* și nu de comita, și ca atare treaba statului ce face cu el. Dar' și statul făcea ordine, însĕ deodată cu repararea drumului s'a hotărît și regularea vălii Vaideiului, care îl tae, ear' valea nu s'a putut regula, pentru-că a dat D-zeu prea multă ploaie în vara asta, de n'ai avut ce face cu ea. Acum mai zi dacă ai ce! Dar' chiar așa fiind, că de rĕul vălii stă lucrul baltă, oare *drumul însuși* nu se putea repara până aproape de locul cu buba, sĕ nu aștepți întâi după vale? Și dacă regularea vălii ar cere timp poate de ani, nici drumul sĕ nu-'l mai faci până atunci, nici macar așa cum a fost până acum? Eată pentru-ce rĕspunsul dlui vicișpan nu poate fi mulțumitor oamenilor cu adevĕrată durere de inimă pentru binele poporațiunii, care are lipsă de umblare pe acest drum.

*

Din Pecĭca ni sĕ împărtășește că dl *Dr. Lazar Ghebeleșiu*, advocat, fost până aci în Lipova, și-a deschis acum cancelaria advocațială în Pecĭca.

*

Cununie. D-șoara *Iolanta F. Robotin* din Poiana și dl *Dr. Ioan Radu*, profesor la gimnasiul din Brad, își vor sĕrba cununia în 6/18 Iulie 1897, la 4 ore p. m. în biserica greco-orientală din Poiana (l. Zlatna.) Trimitem călduroase felicitări.

*

Ardeleancă distinsă la conservatorul de musică din București. Domnișoara *Adelina Piso* din Sĕcărembu (com. nostru), absolventă a școalei superioare de fete din Sibiiu, a terminat în decursul anului școlar acum terminat, clasa V-a și a VI-a a cursului de violină la conservatoriul de musică din București, și făcênd sĕptămâna trecută cu succes eminent examenul, a obținut întâiul premiu: cununa de lauri, pentru succesul atins în această artă.

*

Logodnă. D-șoara *Maria Dămian* din Balșa și dl *Ioan Moța* din Orăștie, logodiți.

*

Protopresbiterul gr.-cat. al Cugirului și paroch gr.-cat. al Orăștiei, dl *Dr. Iuliu Rațiu*, a sosit în 9 Iulie n. la Orăștie spre a-'și ocupa postul. A fost întimpinat la gară de înteligința română gr.-cat. din Orăștie, bineventat și condus în oraș. In ziua sfinților apostoli Petru și Pavel, i-sĕ vor preda cheile și oficiul. Dorim ca fructe folositoare bisericii și neamului, sĕ încununе activitatea dênsului între noi.

*

Circ în Orăștie. De 2 zile dl M. Pollanz, director de circ, dă în Orăștie cu o trupă bine instruită, representații.

*

Ziua Paștilor, sĕ știe că are sĕ cadă în cea dintâi Dumineeă după ecuinocțiu de primăvară, așadar nici mai nainte de 22 Martie st. n. nici mai târziu de 24 April n. In Roma în cercurile papale umblă cu ideea sĕ scurteze acest spațiu de timp în care pot sĕ cadă Paștile după călindarul gregorian. Sfaturile între Episcopi în privința asta, sĕ spune că vor ajunge în curînd la o hotărîre.

*

O vijelie turbată a făcut Dumineca trecută noaptea spre Luni, mari pagube în toate părțile. A fost nu vênt cum rar sĕ dă de puternic. Cucuruzele sûnt culcate spre partea încotro a suflat vêntul, cât par periate într'acolo. A rupt mulțime de fire de cucuruz, apoi a despicat crengi din pomi și arbori, ori i-a trântit cu totul la pământ. În apropiere de stația Orăștiei (spre Șibot) 25 de stâlpi de telegraf au fost, unul după altul, frânți din fața pământului și culcați jos!

*

Starea sănătății Principelui Ferdinand al României, s'a îndreptat atât de mult, că iartă sĕ poată fi dus la Sinaia. Va fi dus cu un tren anume și însoțit afară de membrii familiei, de mai mulți ministri și medici.

*

Concert și dans în Lugoj. Reuniunea română de cântări și de muzică din Lugoj, a aranjat sub conducere dlui *I. Vidu* Marța trecută în 6 Iulie n. 1897, un concert cu dans în grădina otelului »Concordia«.

*

Ciocnire de vapoare. In apropierea Constantinopolului s'au ciocnit două vapoare. „Reinbeck“ și „Berthilde“. Cel dintêiu îndată, s'a și cufundat. Din vre-o 20 de oameni, cari erau pe vapor. numai căpitanul, un cârmuitor, 4 matrozi și un focar au putut scăpa

Instrucțiune

pentru ferirea vitelor contra boalelor lipicioase de gură și de unghii, și vindecarea acestor boale.

(Urmare.)

Vindecarea boalei de gură și de unghii.

Despre cum sĕ ne vindecăm vitele bolnave, e mai cuminte dacă totdeauna, fiind dată putința, cerem sfatul veterinarului (a medicului de vite).

Unde nu este veterinar la îndemână, sau unde aducerea lui e împreunată cu greutăți, acolo stăpânul vitelor e silit sĕ se îngrigească el însuși de vindecarea vitelor.

*Cel mai de căpetenie lucru e, sĕ ținem vita bolnavă în **liniște** și în **loc curat** de tot!* A prinde vita bolnavă la lucru ori a o porni la drum mai lung, nu e iertat, ci sĕ le ținem în grajd *curat* și *uscat,* până sĕ vindecă deplin.

La vite ***bolnave de gură,*** fiindcă mâncarea le pricinuește dureri, și de aceea mâncă rĕu, ca sĕ nu slăbească, sĕ le hrănim cu nutreț moale ori fluid (curgĕtor) precum sûnt iarbă verde ori apă cu fărină sau cu tărițe, ear' pentru vite tinerele, viței, e potrivit lapte tert dela vaci sănătoase.

Gura vitei bolnave s'o ținem curată, ca așa sĕ se vindece mai ușor și sĕ nu se facă rane în ea. Vitele trebuesc des îmbiate cu apă rece, curată; ori și mai bine e, dacă naintea vitei bolnave este tot mereu apă curată, în care sĕ-'și poată înmuia după plăcere gura ce le arde. Afară de aceea le putem spăla și noi gura cu apă curată și le dăm și medicină (leacuri). Dar' ori cu ce am spăla-'o, trebue sĕ întrebuințăm ori burete ori un petec de pânză moale, pe care o înmuiem în fluid, și cu asta-'i spălăm partea din lăuntru a buzei de de-asupra pe care o ridicăm cu grigiă; ear' după aceea îi deschidem gura cu sila, și tot așa-'i spălăm și părțile ei dinlăuntru și limba.

Ca mijloc de spălat și de clătărit, e foarte de folos *apa sărată și cu oțet,* pe care oricine o poate ușor pregăti. Câte litre de apă luăm, atâtea pahare de vin mici punem din oțet, și pe atâtea linguri de sare.

Putem însĕ folosi în locul acesteia și altă apă de clătărit: Topim în apă peatră acră, peatră vênătă ori peatră verde. Ori pe care am folosi-o din fiecare luăm 10—20 dekagrame în 10 litre de apă.

Dacă vita are și ***durere de unghii,*** ea trebue negreșit sĕ fie lăsată sĕ stee liniștită! Grajdul trebue ținut foarte curat și *așternutul des curățit!* (Așadar nu sĕ zacă pe pământ bună-oară și în același loc într'una!). *Picioarele bolnavei încă le spălăm cu amestecul de peatră acră, vênătă ori verde,* descris mai sus. La cornute le spălăm unghiile simplu cu burete ori zdrență curată muiată în amestec. Oi ori porci bolnavi de unghii, e obositor și greu sĕ le vindeci în acest chip, mai ales dacă sĕ bolnăvesc cu grămada. Dar' de altă parte porcii nici nu sĕ lasă sĕ umbli așa cu ei, de aceea pe ei e bine sĕ-'i mînăm printr'un vad ori o groapă curată în care am vĕrsat apă cu amestecătură numită.

Dacă ugerul vacii e bolnav trebue sĕ-'l mulgem regulat, dar' cu grigiă. Dacă ugerul e foarte umflat, punem pe el legături (cârpe) reci. Beșicile ce s'ar face pe uger, e mai bine dacă îngrigitorul le lasă în pace.

Viței sugĕtori (ori mieii ori purceii) nu e iertat sĕ-'i slobozim la mama lor, ci sĕ-'i hrănim cu laptele fert al altor vaci sănătoase.

Laptele vacii cu uger bolnav, *trebue nimicit,* e și lege pe asta, căci de-'l mănâncă, nu numai sugĕtorii dar' și copii capĕtă boală de gură și de stomach (rânză).

AMICIȚIE — DISTRACȚIE

„Călătoarelor“... Reizend că ați sosit nerĕsturnate.
— Ba bin' că nu!
— Ean' las'o 'n pace!

Joujou.. Autoara scrisorii a cărui secret 'l-ai »violat« în parte, la 5 Iunie n. seara, știi mata cum si unde, ar dori sĕ să te cunoască! 'I-am spus ce i-ai făcut si acum pare-mi-se ar avea voe sĕ-'ți dee un pic de ... bătae! Ce zici? *Pricinașul.*

Lui *Nemo*... Fii vesel! Veste bună. Îți pot gratula: „procesul“ teu s'a pertractat zilele acestea la „instanța“ dorită și — l'ai câștigat! Mam și zdrobit eu în favorul teu, dar' încaltea nu mi ciudă. Se tot ai astfel de rol... *Depecerna*

FEL DE FEL

Copii! sub masă!

Copiilor celor rĕi sĕ le fie de îndreptătoare pildă ceea-ce a pățit de curênd un prinț mic și cam încăpăținat, nepot al regentei chineze! Foaia cea mai mare din Shanghai (Asia rĕsăriteană) aduce vestea. In zilele acestea numai, adecă nainte cu atâta vreme câtă 'i-a trebuit veștii până se sosească din China la Orăștie, s'a publicat acolo o »patentă împĕrătească«, prin care fiiul adoptiv al unui principe de aproape din familia domnitoare, e osândit *la temniță pe viață* pentru purtarea lui îndărătnică față de părinți și față de însași regenta! Mama a primit cu o cale împuternicire se iee alt fiiu și aceluia sĕ-'i dee toate drepturile pe care osânditul le-a avut! Pĕcatul pentru care micul îndărătnic a fost pedepsit, e, că în ziua numelui mamei sale n'a voit sĕ îngenuncheze naintea ei, și nici înaintea reginei.

*

De ce bombăne?
— Nevastă-mea eară bombăne mânioasă.
— Bine, frate, dar' de ce?
— Acum numai pentru aceea, ca ieri când bombănea, n'am întrebat-o de ce bombăne...

POSTA REDACȚIEI.

Dlui *S. F* în *Vărmaga.* De aici nici o pedecă. Vi s'a trimis regulat pe adresă la Sĕcărĕmbu. Așadar numai la postă poate fi eroarea.

Mai multora în *Hondol, Hațeg* etc. Scuzați că, îmbulziți de material, am fost nevoiți sĕ ve prescurtăm cât numai s'a putut rapoartele, silindu-ne a reda totuș etența lor neatinsă. Rugăm pe dnii corespondenți sĕ fie totdeuna cât sĕ poate cruțători de vorbă prea multă, că e mai plăcut și mai sigur că va fi cetit, un raport în cuvinte puține, alese.

Pentru redacție responsabil: **Ioachim Muntean.**

ad. Nr. 2—1897 (232) 1—1
școl.

Concurs.

Post de învețător, la școala comunală cu limba de învețământ română și magiară la ***Cârna*** com. Albei-inferioare cu salar anual de 300 fl. solvit în pătrare anuale din cassa fondului școlar, cuartir liber onest, care constă din 2 odăi, o bucătărie, pimniță, grădină și lemne de foc, precum și pausal de cancelarie pentru agendele fondului școlar.

Pentru ocuparea acestui post doritorii au a-'și subșterne petițiunile cel mult până în *8 August a. c.* la senatul școlar comunal din Cârna (p. u. Alvincz) instruate cu documentele recerute.

Cârna, la 4 Iulie 1897.

Tirion Albani,
preș. sen. școlar.

Calfă de prăvăie.

Se caută o calfă tinără în prăvălia de manufactură a dlui ***Ion Lazaroiu*** din Orăștie (Szászváros). (226) 3—

Poate intra numai decât în condiție

Sz. 772—1897. (231) 1—1
bvghtó.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a dévai kir. törvényszéknek 1897 évi 3446 számu végzése folytán L. Hosszu Ferencz dévai ügyvéd által képviselt Lázárics János dévai végrehajtató javára Baka Ignácz és neje végrehajtást szenvedettek ellen 600 frt tőke és járulékai erejéig elrendelt 1897 évi április hó 21 napján foganatositott kielégitési végrehajtás alkalmával biróilag le és felülfoglalt és 935 frt becsült butorból álló ingóságok a 600 frt tőke ennek 1897 április hó 1-től járó 6% kamata és eddig összesen 39 frt 05 krt tevő költségeknek felhajtására a korábbi és későbbi foglalatók javára is nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a dévai kir. jbnak 4426 sz. 1897. kiküldését rendelő végzés folytán a helyszinén, vagyis Déván alperesek házánál leendő eszközlésére **1897-ik év julius hó 14-ik napjának délután 4 órája** határidőül kitüzetik és ahhoz venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében, a legtöbbet igérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapitott feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Déván, 1897-ik évi julius hó 3-án

Rubnér Antal,
kir. bir. végrehajtó.

Învețăcei și calfă de prăvălie!

Doi **învețăcei pentru oroitorie** și o **calfă de prăvălie** sé primesc numai decât în prăvălia subscrisului.

Calfa sé se priceapă la «Confecțiue de domni» și sé cunoască limbile de lipsă la noi. (229) 2—

Simion Corvin și Fiiu.

Sz. 378—1897 (230) 1—1
bvghtó

Árverési hirdetmény.

Alulirt birosági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a dévai kir. járásbiróság 1895. évi 1388 számu végzése következtében özv. Olariu Elekné dévai lakos javára Farkas George Rotár és Farkas Iosif Zsiku ellen 36 frt 60 kr. s jár. erejéig 1896. évi november hó 30-án foganatositott kielégitési végrehajtás utján lefoglalt és 319 frt becsült szarvasmarhák, juhok és talpra épitett épületekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a marosillyei kir. jbiróság 4109 — 1897 sz. végzése folytán 36 frt 60 kr. tőkekovetelés, ennek 1893 évi julius hó 1. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 53 frt 43 krban biróilag már megállapitott költségek erejéig Felső Lapugyon a község előljáró házánál leendő eszkozlésére **1897 évi julius hó 21. napjának délelotti 10 órája** határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Marosillyén, 1897. évi junius hó 20-án.

Hegyesi Károly,
kir. bir. végrehajtó.

„VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMÍI, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: ARAD, casa proprie, calea Archiducelei Iosif n. 2.

Intemeiată la 1887.

Capital de acții: **fl. 300.000**. Fond de reservă **fl. 100.000.**
Depuneri fl. 1,000.000. Circulația anuală fl. 15,000.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește **5%** interese fără privire la terminul de abzicere.

Dare de venit după interese încă o solvește institutul separat.

După starea cassei, depuneri până la **fl. 1000** se restituesc îndată la presentarea libelului fără abzicere.

Depuneri se pot face și prin postă și se efectuesc momentan după sosirea comandei.

Direcțiunea institutului.

(165) 9—

Intreprinzător român!

Subscrisul am onoare a face cunoscut onoratului public român, îndeosebi însé onoratelor *comitete bisericești și școlare* din comitatul Hunedoarei, că iau în intreprindere și îndeplinesc zidiri de

Case, școale și biserici,

după ori-ce plan, lucru bun, cu prețuri cât se poate de cinstite, ușoare.

La trebuință gătesc însumi întreg planul de zidire!

Am zidit până acum frumoasele ***școli*** *din comunele* ***Romos, Romosel, Balomir, etc.*** *In* ***Orăștie: școala catolică, asilele de copii, sinagoga evreilor, sala de gimnastică a collegiului etc.,*** *ear' acum am în intreprindere* ***biserica din Beriiu și cea din Câmpuri-Surduc,*** *și alte edificări.*

Recomandându-mé binevoitoarei atențiuni a publicului nostru și din alte părți, semnez cu multă stimă

(164) 10—15

Nicolae Părău,
edificător, în Orăștie.

Florărie mare în Deva!

Cultivare artificială de flori!

Buchete și cununi!

Adresa de telegramă și telefon:
„Florăria Zseleznyi, Déva“.

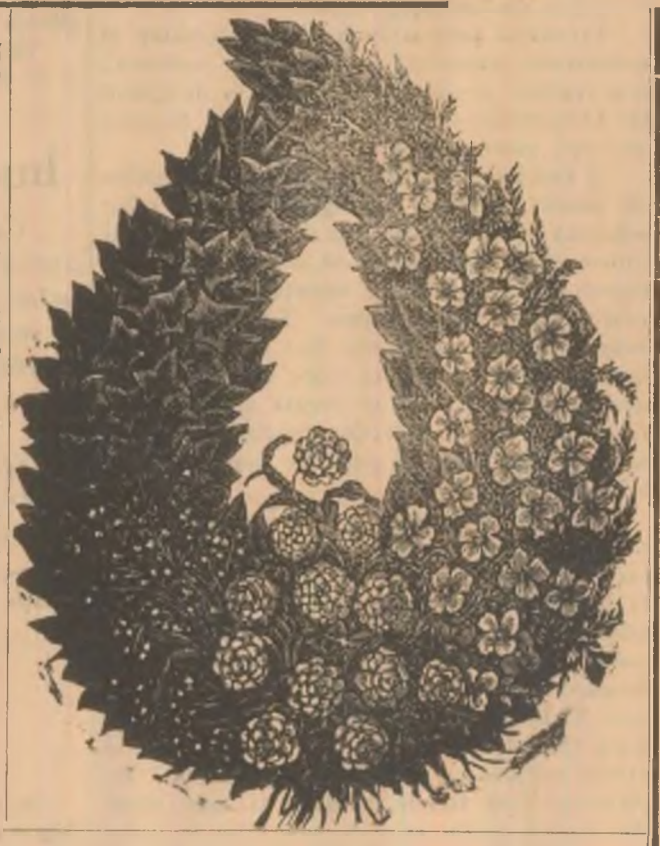

Aduc la cunoștința stimaților amatori de flori, că mi-am provězut bogat stabilimentul meu, cu tot felul de **flori și plante de Sud.** Legăturile mele întinse cu stabilimente din afară de patrie, mé pun în plăcuta posiție a putea servi publicului flori cu **prețurile cele mai favorabile.**

Servesc on. p. cu tot felul de **buchete** și **cununi,** pregătite de mine, ca buchete de nuntă, mackart, de pept, etc., cununi de morminte etc.

Comandele le efectuesc îndată! Ori-ce comandă mare o gat în 2—3 ore.

Primesc executarea de ori-ce fel de împodobiri cu flori și plante de ale mele, precum împodobire de saloane, sale cu palmi și alte plante, mese cu flori etc.

Acum servesc cu flori admirabile tăiate din grădina proprie.

Am deposit mare de buchete, manchette de buchete, aduse acum de curênd! — Pun la dorință pantlici la buchete, cu inscripții după placl — Eată câteva din multele soiuri de flori cu cari pot servi: »Begonia rex«, 6 specii, dela 8 cr. până la 70 cr. firul; »Tradescantia« în 3 colori dela 25—50 cr.; »Hibiscus« roșu închis, 45—1 fl. 50; »Iustitia« 3 soiuri, 40 cr.—3 fl.; »Efai« englez și obicinuit, cu foi mari, 25—40 cr.; »Palmi«, 8 soiuri, 2—10 fl.; »Apolandra« verde și galbenă, admirabilă, 80 cr. — 2 fl.; »Filiodentra« 1 fl. — 3 fl. 50; »Aspilistra« 80 cr. — 1 fl. 20; »Margareta« 10—50 cr.; »Eronimis« 15 cr. — 2 fl. 50; »Camelii« 1 fl. 50—2 fl; »Aguba latimarginata« 35 cr. — 2 fl. 50; »Aralia« 35—50 cr; »Agobantius umbelatius«, admirabile flori albastre, 70 cr. — 1 fl. 20; »Cineraria«, albă, galbenă, 15—50 cr.; »Inca Pendula« 2 fl. — 2 fl. 50; »Vanilii« foarte frumoase, 15—40 cr.; etc etc. etc.!

Recomand îndeosebi cele peste 70 de soiuri de flori alese ce cultiv pentru sesonul dela 25 Aprilie până la finea lui August, vênzênd câte 100 fire, în buchete cu 35—1.50 cr.

Rugându-mé pentru numéroase comande, semnez cu toată stima

Zseleznyi Ernő,
florar în Deva.

(201) 8—12

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII IN ORÉȘTIE

Fonduri proprii: fl. 350.000. Depuneri: fl. 700.000

Circulație anuală: fl. 3,000.000. (196) 9—

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

1) **acordă împrumuturi** cu interese de **8%**;
2) **primește depuneri**, dela particulari cu **5** și cu **5½**, ear' dela corporațiuni culturale cu **6%**;
3) **cumpără și vinde realități**;
4) **cumpără și vinde mărfuri și producte**;
5) **arendează și exarendează realități**;
6) **cumpără și vinde efecte publice**;
7) **mijlocește operațiuni**, specificate sub 3. 4. 5.

La institut se mai află 500 acții proprii, puse în vindere conform Prospectului staverit de Direcțiunea institutului sub Nr. 68 1897.

Ori-ce afacere se poate resolva și informări se pot lua verbal în biuroul institutului, ear' în scris prin corespondență.

Orăștie, în lunie 1897.

Direcțiunea.

„MINERVA“ institut tipografic în Orăștie. Pentru tipar responsabil Petru P Barițiu.